

Som følge af finanslovsaftalen blev et lovforslag om instituttets omdannelse til aktieselskab fremsat d. 4. december 1992 (L 114 1992-93). Forslaget blev imidlertid ikke færdigbehandlet i folketingsmødet 1992-93 som følge af lovforslagets EU-retlige konsekvenser.

Justitsministeriet har således i en vurdering af lovforslaget skønnet, at statens indkøb af forskningsydelser hos et seruminstitut omdannet til aktieselskab muligvis er omfattet af udbudspligten i EU's tjenesteydelsesdirektiv.

Hvis købet af forskningsydelser omfattes af udbudskravet, ville EU-reglerne formentlig også gøre det nødvendigt at udbyde forskningsydelserne i flere delkontrakter. Efter Seruminstitutets vurdering var det tvivlsomt, om instituttet kunne vinde alle udbudsforretninger.

Justitsministeriet skønnede ligeledes, at der ville bestå en risiko for, at Sundhedsministeriets køb hos et omdannet seruminstitut ville blive omfattet af EU's statsstøtteregler.

Efter Seruminstitutets vurdering ville det være af vital betydning for instituttet at bibeholde de aktiviteter, som instituttet for Sundhedsministeriet varetager over for det offentlige sundhedsvæsen. Hvis instituttet ikke fik mulighed for at videreføre disse aktiviteter, ville en afgørende del af det faglige og økonomiske grundlag for at omdanne instituttet til aktieselskab forsvinde, ligesom mulighederne for at udvikle og udbygge instituttets forretningsmæssige virksomhed ville lide alvorlig skade.

Partierne bag aftalen om finansloven for 1993 besluttede herefter at indgå en revideret aftale om Statens Seruminstitut. Aftalen tillægger instituttet status som kontraktstyrelse for perioden 1994-97. Aftalen er indarbejdet i finanslov 1994.

Kontraktstyringsaftalen viderefører instituttet som statsvirksomhed, men tillægger derudover instituttet en række frihedsgrader i forbindelse med anlægs- og kapitalinvesteringer samt på personaleområdet. Kontraktstyringsaftalen fastsætter samtidig en række resultatkrav for det forretningsmæssige område og for de statsfinansierede aktiviteter (kontrol, reference, rådgivning samt uddannelse og forskning).

Kontraktstyringsaftalens nettobevillingstal svarer til den ramme, som i finanslov 1993 er fastsat for Sundhedsministeriets køb af statslige ydelser hos et seruminstitut omdannet til aktieselskab.

Instituttets ramme for investeringer i statslige og forretningsmæssige aktiviteter er i kontraktstyringsaftalen fastsat til 319 mio. kr. svarende til ca. 80 mio. kr. årligt i perioden 1994-97. Heraf vedrører 25 mio. kr. finansielle aktiver, mens resten kan henføres til materielle aktiver.

Investeringerne finansieres ved lån i Hypotekbanken eller gennem akkumuleret overskud fra instituttets drift. I kontraktstyringsaftalen er der taget udgangspunkt i, at investeringerne finansieres ved låntagning. Lånene i Hypotekbanken optages på markedsmæssige vilkår. Lånene forrentes og afdrages gennem instituttets indtjening på driften.

Det kontante indskud på 15 mio. kr., som et seruminstitut omdannet til aktieselskab skulle indbetale til staten, skal ifølge kontraktstyringsaftalen udmøntes i løbet af kontraktperioden. Beløbets udmøntning indgår i instituttets budgetramme for 1997.

Finanslovforslaget for 1995 viderefører kontraktstyringsaftalens økonomiske rammer og vilkår uændret i forhold til finansloven for 1994. I forhold til finanslov 1994 er der alene foretaget en regulering for ændrede pris- og lønforudsætninger og mindre justeringer i investeringsprogrammets sammensætning.

Ad tekstanmærkning nr. 5.

Spørgsmål 3:

»Vil ministeren redegøre for baggrunden for Litauenprojektet, beslutningsprocedure, sammenhæng med øvrige øststøtteprojekter etc.?«

Svar:

Baggrund:

Sektorprogrammet for Litauen har sin baggrund i en samarbejdsaftale, som daværende sundhedsminister Ester Larsen indgik med sin litauiske kollega, Juozas Olekas, i forbindelse med et